

Заблукало мале віршення...

Валерій Гужва

Заблукало мале віршення
поміж трав, поміж квітів у полі.
Хлопчєня ти моє, зайчєня,
погуляй, коли хочєш, на волі.

Відпущу я тебе, віршення,
будь собою, рости помаленьку.
Хай з тобою ростє буслєня,
щò лишилось без нєньки однєнькє.

Будьтє друзі, малєнькі мої,
хай ростуть вам до осєні крила.
Як покличуть вас теплі краї —
будє крилам і розмах, і сила.

...Вітровій літаки зупиня,
холодінь — людям нікуди дітись.
На порозі стоїть віршення.
Привєло буслєня — відігрітись.